

L'OREAL
PARIS

L'OREAL
PARIS

GILLETTE, FREGA I L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 02

Одного вечора в готелі я щойно повернувся зі свого кола візитів і продажів, і мій батько теж, — ми зупинялися в одному готелі, щоб трохи побути разом, це траплялося приблизно на тиждень раз на чотири місяці.

До нашого столика підійшов симпатичний колега на ім'я Джорджо, торговий співробітник L'Oréal, який узявся організувати дистрибуцію у великих торговельних мережах, — вони переходили від парфумерій до супермаркетів, тоді як їхній історичний ринок залишався там, де вони були сильні: продукти й косметика Corolle.

Він нещодавно вийшов із лікарні, бо мав хворобу Крона. Він був молодий, сорок п'ять років, але було видно, що сил у нього небагато.

Він спитав мене, який у мене маршрут на наступний день і чи не міг би я познайомити його зі своїми клієнтами, щоб він обійшовся без вуличних карт і швидше зробив свою роботу, — ми спробуємо.

Мій батько не сказав ні слова й мовчав, а це означало, що він схвалює, — інакше він сказав би: «Нандо, слухай, нам треба поговорити», і це був його спосіб сказати: якого біса ти робиш.

Ми з Джорджо подружилися й майже два роки разом об'їжджали клієнтів, хоча ніколи не більше ніж тиждень на місяць.

Коли у 88-му Gillette вирішив створити два відділи продуктів — Гоління і Особистий догляд, — я краще усвідомив, що продавати засоби гігієни — важча робота. Потім у 89-му я повернувся до Гоління, і він мені дуже допоміг — я багато чого навчився в L'Oréal, хоча ми ніколи не продавали конкурентних продуктів.

За два роки, проведені з Джорджо, сталося багато всього, але я пам'ятаю лише дві речі, які справді мали значення:

Оптовий клієнт, молодий випускник університету, прийняв нас у своєму кабінеті й сказав: «Я покликав вас обох, бо мені потрібні ваші продукти». Джорджо підвівся й пішов до виходу перевірити табличку надворі, а здивований юнак спитав, що відбувається. Той повернувся, усміхаючись: «У мене було відчуття, що ми помилилися адресою, — що замість кабінету клієнта ми зайшли до поліцейного управління». Це викликало довгий сміх, а потім про це почули всі й усміхалися щоразу, коли нас бачили.

А потім одного дня мені подзвонив хтось із Мілана й чемно попросив більше не їздити з моїм колегою з L'Oréal, бо відділ Особистого догляду Gillette не продає шампунь, і винен у цьому Frega — бо продає L'Oréal. Ахахахахаха.

Одного дня ми з Джорджо поїхали до продовольчого оптовика. Коли я сказав йому називати мене Frega і що я представляю Gillette, він зустрів мене з розпростертими обіймами — він на мене чекав. Коли настала черга Джорджо і той сказав, що він із L'Oréal, оптовик благав його прийти іншим разом, бо щойно розвантажив дві фури олії. Джорджо відрізав: «Соняшникової чи оливкової?» Клієнт сказав: «Не хвилюйтеся, я куплю обидві. Приходьте, і я зроблю замовлення — я вам допоможу. Frega допомога не потрібна».

Він помер молодим, у п'ятдесят два. І щоб подякувати йому, я дав його ім'я своїй доньці — Джорджа, — щоб пам'ять про нього залишилася зі мною назавжди.

Чао, Джорджо.

Ferdinando